

Lezing 17 October 1952

Goeden avond, vrienden!

Ik moet u het gebruikelijke artikel voorlezen, 'n soort krijgswet, opdat u weet waar alles op staat. Ik maak er U op attent, dat als U alles voetstoots aanneemt zonder dat U er mee geworsteld heeft, U er moeite mee krijgt. Sommigen willen de ene kant uit, anderen de andere kant, en de derden gaan met de botjes strijken,

Wij zijn niet onfeilbaar. Zelfs, al zou het waar zijn, en het past niet voor U, dan heeft U moeilijkheden er mee, dus niet zo maar accepteren. U moet zelf denken, werken en onderzoeken hoe U tegenover het leven staat. Als U dat gevonden heeft, heeft U ons niet nodig, Wij willen U slechts helpen, opdat U meer gedocumenteerd kunt klaar staan. Het zijn wel geen documenten, die wij uitspreken. Wat U sr mee doet en hoe U ze verwerkt, dat is Uw zaak. Onze Zaak het te brengen, wat voor ons belangrijk is en waarde heeft. Daarmee heb ik voldaan aan het allereerste bevel. De zelfstandigheid van het denken is het voornaamste,

EVANGELISCHE VERKLARING, DIE DE FIGUUR JEZUS UITGESPROKEN HEEFT TIJDENS ZIJN LEVEN .

Het is niet de bedoeling er een wijding van te maken, maar wat mijn bijzondere aandacht heeft getrokken is, dat een logisch feit verklaarbaar wordt aan degenen die vragen of zij Hem mogen volgen. "Ontdoe je van alle goederen." (Van 2 mantels er één weggeven.) "Wie mij volgt, bekent geen vader, moeder, zuster of broeder meer."

Toen ik mijn eerste ervaring opdeed, heb ik daar vreemd tegenover gestaan. Ik heb mij afgevraagd; Hoe kan Hij dit stelsel voorstaan? Hij, die juist bij uitstek de Liefde is! Wat kan de werkelijke bedoeling zijn? Ik heb dat allemaal bestudeerd op mijn manier. De mens wordt door een heleboel dingen geleefd. Hij is alleen maar vrij als hij alle banden af kangoeien. Wat zijn de banden, die het ons nog moeilijk maken? Stel U voor, dat U een kapitaal heeft. Ik wens het U niet toe, doch vele mensen wensen dit wel. Het berokkent U een heleboel narigheid, want U moet zorgen, dat dit kapitaal goed intact blijft, m.a.w. een groot deel van Uw tijd, uw vreugde, wordt in beslag genomen door het bezit. Nog veel meer: Hoe zit het er eigenlijk mee, dat we de banden met ouders, familieleden en allen waarmede wij in intieme relatie staan, moeten verbreken? Het is toch het begin van onze liefde! dacht ik eerst. Als U iemand lief heeft, dan wordt een groot gedeelte van ons gevoelsleven.

U heeft ouders! Deze zijn het middelpunt van de wereld voor U. U wenst hen een beter leven toe dan anderen. U houdt er meer rekening mee, dan met anderen. U zult afstand doen van een heleboel dingen als uw ouders dit of dat niet prettig vinden. Men bindt zijn leven door al dit, emotioneel veel te veel aan enkele belangen. Het zou wel goed zijn, als ouders volmaakt waren, maar zij zijn niet volmaakt. Zij zijn zoals alle andere mensen. Reeds het denken is een teken van grote onvolmaaktheid.

Nu zou men zeggen, dat ik hier dus voorsta: het uitschakelen van de ouders. Integendeel, men moet hen evenzeer liefhebben als andere mensen. Wanneer anderen met hen in conflict komen, moet men onpartijdig kunnen zijn. Als men overgaat, dan gaan de gedachten steeds uit naar deze personen. Maar vaak is onze hulp meer nodig op andere punten. Elke bijzondere hartstocht, elke bijzondere bezitsvreugde moeten wij dus op zijde zetten. U zult mij dus begrijpen, wanneer ik zeg; dit moeten wij achter ons laten. Wij leggen ons daardoor zelf vrijwillig; kluisters aan, zoals "de voorpootjes bij elkaar gebonden" en dan nog willen voortspringen. Wij worden daardoor in onze vooruitgang belemmerd, omdat men ongeregeld lief heeft. Daartegen heb ik mij verzet. Er is in mij de verleiding] om aan een enkele persoon de voorkeur te geven, doch dit is een fout, die men op aarde maakt. Men hecht aan bepaalde gezinnen, bepaalde groepen, inplaats van zijn liefde uit te boeien over de gehele wereld.

Degene die streeft naar geestelijke bewustwording en verlichting en toch blijft vasthouden aan bepaalde mensen, aan zijn eer, aan zijn goederen, enz. is als een meikever die door een jongen met een draadje aan zijn pootje in 't rond gezwaaid wordt. Dan kun je niet stijgen, Wij spreken zo graag - ook op aarde doen ze dat - over het carma dat wij moeten afwerken. Maar dit komt omdat wij onszelf steeds ketenen. Wij zeggen niet: "De rechtvaardigheid is het waar het om gaat." Wij zijn veel te persoonlijk en dat persoonlijk element is moeilijk los te laten. U heeft sympathieën. Uw hart hangt aan zo veel, waardoor U niet vrij kunt komen en daardoor leven wij vaak zo beperkt, en - cosmisch gezien - zo ongelukkig. Vaak gaat het om een bepaalde groep, vaak om een kerk. Wij kunnen alleen maar zó of zó. Wij kunnen alleen maar leven. Die klusjesgeest moeten wij afwerpen. Wij moeten alles met een open hart in liefde ontvangen en beoordelen. Veroordelen mogen wij niet. Het kan goed zijn, dan moeten wij dit goede er uit peuren. Wij moeten onderscheid weten te maken en kunnen zeggen; dit is niet slecht; dit is niet goed. Geest en stof zijn een geheel. Dat is de schepping Gods. Dat is niet sociaal hervormd. Gods schepping wordt niet beperkt door een bepaald kluitje of groepje. Gods schepping is niet gelegen in een van 't huwelijk. Gods schepping is de wereld, is de "alles-sfeer".

En dan moeten wij ons niet beklagen, dat wij niet genoeg krijgen. Wij binden onszelf en kunnen niet voldoende stijgen. Wanneer wij onze liefde beperken tot een deel van de schepping, beletten wij zelf dat tot ons kan doorstromen wat God ons aan liefde in de volheid geeft. De liefde van God moet met kracht doorheen stralen, in zijn gehele volheid, en voor wie daarin geloof heeft, Jezus juist deze woorden van "afstand-doen" gezegd. Afstand-doen van al privé'-genoegens, om dienaar te zijn voor de schepping. En Judas dan? Ook hij heeft gediend, al heeft hij niet verstandig gediend. heeft gediend voor de wereld. Laat alles achter! Betekent dit; Smijt alles op zijde? Neen. Het wil U zeggen; Heb allen gelijkelijk lief. Wees rechtvaardig. Tracht Uw liefde de op te voeren tot God, tot Zijn hoogte. Hoe velen zijn vastgeketend! U moet afstand weten te doen van al dat egocentrisch persoonlijk zijn. Een liefde die onrechtvaardig wordt, die de ene voortrekt bij de ander, is geen liefde meer. Dat is persoonlijk verlangen. Zie Judas, die door Jezus niet achtergesteld werd bij de andere leerlingen, zelfs niet op het ogenblik van het verraad; dat is liefde die het persoonlijke overschrijdt. Zeker; er wordt verhaald van een discipel die Jezus het meest lief heeft, maar dat was niet persoonlijk, maar hij heeft allen lief, en daarin nam Hij hem op. Als U lief heeft zoals de Meester, ja dan kunt U zeggen; "Ik heb hem of haar meer lief." U moet in Uzelven keren. U moet Uzelf leren kennen! Maak de weg dan vrij door afstand te doen van de banden van de stof, door te leven zoals U zoudt willen zijn en niet zoals de omstandigheden U opleggen te leven. U heeft toch zeker nog idealen? Durf er dan voor te leven. Je hebt er niets aan als je slechts idealen hebt, waar je over kunt dromen.

Uw idealen moeten gericht zijn op God, waar je uiteindelijk naar verlangt. Leef Uw idealen! Doe afstand van de banden waarmede U uzelf geketend hebt. Maak U- zelf vrij! Maak daardoor ook Uzelf gelukkig in de stof. Dan zult u de wereld gelukkig maken en U zult nederig dienen. Zijt niet slechts dienaren Gods onder de mensen, doch een zuil, die de heilige Tempel Gods ondersteunt.

U behoeft het er niet mee eens te zijn, doch denk er over na en probeer er naar te leven. Vóór dat Jezus CHRISTUS kon worden, had hij 30 jaren op aarde doorgebracht. Vele jaren hebben wij mensen nodig om wat licht in ons te doen stralen. Leest de grote heiligen eens: zij hebben jaren nodig gehad om wat de bereiken, maar één ding hadden zij; Zij hadden een geest, die hen Gods weg deed gaan. Zij bevestigden Gods Schepping.

VRAGEN betreffende voorgaand onderwerp,

1. De beschermgeest, door wie wij bij onze overgang worden afgehaald, spreekt toch ook van persoonlijke gehechtheid?

Ja, jammer genoeg wel. Ook ik heb schuld en moet zeggen, mea culpa. Op deze wijze gebruik je je kracht om één beschermeling te helpen, inplaats er van dat je met je kracht een veel grotere taak dient. Het lijkt er op dat je een brouwerswagen met 6 paarden iets ziet voorttrekken, wat je eigenlijk met een handwagen af kunt. Maar ook ik probeer mij te beteren en het anders te doen en mij aan de persoonlijke gehechtheid te onttrekken, waar ik kan.

2. Is de schuld niet vaak aan onze kant, als wij te veel denken aan persoonlijke overgeganen?

Zoudt U zelf verantwoordelijk gesteld willen worden voor de daad van anderen? B.v. U moet hier enige centen meer betalen voor dit of dat, omdat ze in Korea oorlog voeren. Dan kunt U verantwoordelijk stellen de agressor, of b.v.; Als U een cadeautje zoudt krijgen van de belasting, omdat U teveel belasting hadt betaald, en daardoor de Rijksschatkist leger wordt, wie is er dan voor verantwoordelijk? Zijn niet slechter, die tekort aan 's-Rijksschatkist doen, terwijl zij het weten? Wij zijn schuldig. U weet te weinig van onze wereld en U kunt derhalve niet schuldig zijn in dit opzicht.

3. Waar ligt de schuld? Eenvoudig voorbeeld:

Een jongen, die sinaasappelen op straat heeft gegeten en onachtzaam de schillen laat slingeren op straat, waarover een voorbijganger valt. Het Rode Kruis haalt de ongelukkige weg en bemoeit zich niet met de jongen, inplaats van dezen weghalen om hem op te voeren. De voorbijganger is verantwoordelijk voor z'n val omdat hij niet uitkeek. Wij mogen ons door schillen niet tot een val laten brengen. Wij dragen zelf schuld. Vraag hulp aan God en U zult ze krijgen. Verlaat je niet op de zwakkeren.

4. Men zegt wel eens; het hemd is nader dan de rok en het bloed kruipt, waar het niet gaan kan. Wat heeft U daarop te zeggen?

Hard geblazen is beter dan je mond branden, als je buiten adem bent en je moet eten. Alle volkswijsheid is oppervlakkig. Eén vogel in de hand is beter dan 10 in de lucht. Zouden die 10 in de lucht je niet veel meer plezier kunnen brengen dan 1 in de hand? Volkswijsheden spreken elkaar vaak tegen. Wij geesten spreken ons zelf ook nog wel eens tegen.

Goeden avond vrienden!

Mijn taak is het, het onderwerp Uwer keuze te behandelen:

VERHANDELING OVER HET OUDE VÓÓR-CHRISTELIJKE KELTENDQM

Kelten zijn een ras. Hebben niet altijd geleefd op de eilanden, waar de resten nog bestaan. Het volk had grote verering voor zijn tradities. Ook van andere volkeren kan men dit zeggen, doch nooit zo sterk als het gevoel voor tradities dat bij de Kelten bestond. Oude ruïnen, die zeer nauw verbonden waren met het Keltendom wijzen er nog vaak op dat zij werden geholpen door geesten, die hun gehele leven beïnvloedden. Zij zijn erfgenamen van het land dat men Atlantis noemt. Hun erfdeel is over heel de wereld verspreid. Het Keltendom stamt niet af van de Phoeniciërs, doch zij hebben een zeer groot deel van de gebruiken overgenomen en zij hebben onder de invloed van de Phoeniciërs gestaan. Ook op het ogenblik heb je nog veel Keltenlanden. Denk aan: Keltendom Ierland, Zuid-Wales, Hoog Schotse Klames. (Grote stamverwantschap). Gehechtheid aan traditie is te- rug te voeren op oude wetten. Door opvoeding in een bepaalde traditie, en door bloedvermenging werden in deze stammen nog vele eigenschappen bewaard. In de tijd van het ontwaken der zon tegenover de aarde, was er van het Keltendom nog geen sprake. Met het verdwijnen van de oude nevels werd de aarde een zonnig oord. Daarvandaan dat de Kelten zonnevereerders waren. Als men met de zon begint, gaat men ook voor andere hemellichamen belangstelling tonen. (Dierenriem - offerplaatsen - sterk geloof in goede geesten en demonen met slechte invloeden. Zij geloofden aan huisgeesten. Zij geloven aan een hele wereld van feeën en een sprookjeswereld, die zeer inspreken op het leven van de mens. De magi neemt een grote plaats in, zelfs bij kleine groepen en dit is daardoor ingegroeid in het gehele geslacht en de overblijfselen van het Keltisch geslacht vertonen dezelfde verschijnselen. Egypte, Arabië hebben een gewoonte van graven-maken in tegenstelling tot de Noormannen. Hunebedden zijn soms van Keltische stammen afkomstig. In deze vroegere tijden werd recht gesproken door het lot, dat door het orakel beslist werd, Runen-toverstenen: een vorm, die de zwarte magi zeer nabij komt en geweest is. Deze Keltische stammen waren zeer geleerd t.a.v. hoe men deze geestelijke krachten kon binden. Egypte eveneens. Wij zien hoe bepaalde families in deze Keltische stammen een buitengewoon gewichtige plaats innemen. Zij kunnen van adellijk bloed of van lage stand voortkomen, zij zijn gewichtig. Ook de bebouwing van het veld werd geregeerd

door de magi. Dit heeft geleid tot een sterk doorzettingsvermogen en anderzijds tot een fatalisme. Luiheid die ineens tot dadenkracht leidt, die volgens inzicht van anderen onzinnig is. Terwijl zij onderworpen waren, hadden zij toch nog de bovenhand en deden zich hun invloeden gelden.

De Kelten tonen veel overeenkomst met het ras der Basken, waarbij blijkt, dat deze genoemde kelten onderweg verschillende volksstammen hebben afgezet. Zij zijn stambeladen met wijsheid, die van het Oosten kwam. Zij waren dus niet een stam van Israël, veel ouder, terug naar Mozes. Veel van hun geloofsvormen komen het oude jodendom nabij: nationalistisch denken, rythmiek. Wij moeten vóór-christelijk blijven. De orde der Bedoeïnen zijn geen erfgenamen daarvan. Wanneer de zon valt op een bepaalde wijze op de aarde, dan geeft het ongezien zijn geheimen prijs door offers.

Men heeft zich later gewaagd aan voorspelling van het menselijke lot. Daardoor werden nederlagen geleden door de Kelten, die niet nodig waren. Bepaalde nachtoffers waren zeer belangrijks dat geeft contact tussen bepaalde sterren en de aarde. Voornamelijk heeft dit op Mars betrekking. De offers moeten van waarde zijn. Voor het zonne-offer wordt gevraagd een jonge maagd. Er bestond ook een monniksorde, maar geen celibaat, De monniken droegen kappen, hielden samenkomsten, er werden zekere rythmen beoefend en zij hielden er een bijzondere leefwijze op na. Deze monniksorden hebben het langst voortbestaan. Er waren mannen- en vrouwen-orden. In het gezin waren zij bij elkaar. Men heeft nooit kunnen begrijpen, dat dit bedoeïnische geloof nooit uitstierf. De ouden en de priesters zijn degenen, die geacht worden de wetten te kunnen stellen, godsdienstig en sociaal. Het oordeel wordt uitgesproken op een wijze die aan de Germanen doet denken, door het werpen van runen en urnen. Dezelfde regels als in het oude Syrië golden voor de slaven, alhoewel deze volkeren zeer ver van elkaar verwijderd leefden. Dit is een bewijs dat er een zekere traditie is.

VRAAG: Kelten en zwarte Madonna, die naar Parijs is gegaan;

Ik geloof niet dat deze Madonna zoveel te maken heeft met de Kelten. De zwarte Madonna, het element van de vruchtbaarheid is het vrouwelijk element, het stoffelijk worden; terwijl het mannelijk element het strevende en trachtende element heeft. Het mannelijk element streeft verstandelijk, door een eigen gekende weg.

De vrouw bereikt het kenbare door vruchtbaarheid. Over dit speciale beeldje kan ik geen verklaring geven.

Negermadonna's die uit Kenia zijn ontvoerd en in Aberdeen zijn, hebben met geloof niets te maken.

Teken van vruchtbaarheid, kind in de armholte, serpent waar de Madonna op trapt. Allen een prettige en zegenrijke avond.

VRAGEN; welke nimmer een persoonlijk karakter mogen dragen, kunt U schriftelijk inzenden aan

U zult t.z.t. in de rubriek " Vragenbus" het antwoord kunnen vinden.

VRAGENBUS

1. Kunt u mij een verklaring geven, waarom in de meest bekende wereld-godsdiensten: Christendom, Islam, Jodendoms hoofdzakelijk mannen het woord voeren?

Het is heel begrijpelijk. Het vrijdom voor de vrouw heeft toen niet bestaan. De geloven zijn ouder. Als je man bent, kun je de les niet laten lezen door je vrouw. De man was vrij om rond te gaan. De vrouw niet. Als een vrouw niet zou trouwen, dan zou de gehele familie zeggen; we zitten met je opgescheept. De vrouw was de ondergeschikte van de man, Er zijn ook wel priesteressen. In Egypte had je Hoge-Priesteressen. De man probeerde om baas te spelen en de vrouw werd beschouwd om er bezit van te nemen. Een slaaf komt niet aan het woord, een baas wel.

2. Vaak zijn de verhoudingen tussen ouders, kinderen, echtgenoten, compagnons etc. zo onharmonisch. Is het mogelijk dat deze mensen tot elkaar gebracht zijn, om elkaar te leren verdragen, om elkaar te leren kennen, om vroegere fouten goed te maken? Je zoekt natuurlijk gelijkgezinden uit, maar dan komt er wel eens een ogenblik dat beide partijen de baas willen spelen. Zij moeten leren elkander te verdragen.

3. Wat is de waarde van astrologie?

Alle hemellichamen hebben invloeden op de aarde. De maan wandelt langs de aarde heen en daardoor het aantrekken en afstoten. De levenskracht van de mens wordt door de maan beïnvloed. Het electro-magnetisch veld is aansprakelijk voor de baan van een bepaalde planeet. Electro-magnetische velden beïnvloeden elkaar als ze in elkaars nabijheid komen en zodoende worden wij op de aarde gehouden. Het ene ogenblik gaat het ons goed en het andere ogenblik beroerd, maar wij kunnen niet zeggen, hoe goed en beroerd.

4. Is crematie de juiste weg om begraven te worden?

Bij het begraven wordt men in de aarde opgenomen. Wordt je gecremeerd, dan verdampt het grootste gedeelte en gaat de lucht in. Een geest kan zich gebonden voelen aan een lichaam en zegt: "Ik ben wel niet meer gebonden aan het lichaam, doch daar lig ik." Als een dikke worm aan je tenen knabbelt, dan ondergaat de geest hetzelfde. En zo is het ook met cremeren. Het hangt er dus van af; waar voel je voor. Probeer nu niet terug te komen, want dat is een vervelende gewaarwording. Het ontbindingsproces is natuurlijker. Bij crematie gaat het proces van het opnemen in de natuur heel snel. Bij ontbinding gaat het langzaam. Het grootste gedeelte van de mens is water en daar worden wij in opgenomen. Het ligt aan de beschouwing, die een mens er op na houdt, of het proces meer of minder pijnlijk is. Ons lichaam is als een winterjas, die we uitgooien en gaan we eindelijk lente en warmte voelen. Ieder moet zelf weten hoe hij zijn ontbinding wenst.

5. Geestelijk luisteren, of luisteren naar geestelijke lessen.

Als je rustig luistert, laat je van buiten af naar je toekomen. Luisteren naar geestelijke lessen; daarvoor moet U eerst kunnen luisteren. Stoffelijke lessen komen hard aan. Daarom vallen er zoveel klappen in de wereld. Invloeden van het eten en invloeden op de duur van de gezondheid (en het leven).

Meer kracht is er nodig voor het verteren van vleesvoedsel. De darmen zijn langer met plantenvoedsel en korter bij dierlijk voedsel. Opnemen en omzetten zijn 2 verschillende dingen. Al het dierlijk voedsel dat moet worden omgezet, duurt langer dan de omzetting van planten, en vruchtensappen. Planten- en vruchtensappen zijn meer ideaal. Het plantaardig voedsel moet volledig worden verwerkt. De koe kan met weinig toe. Vleeseters moeten meer eten. Vlees eten is ongezonder. Aan de Noordpool zijn het traan-eters. Hier kan men van een hele boel vetten afstand doen.

Een dier dat gewend is, dierlijk voedsel te eten en gewend wordt plantenvoedsel te eten, gedijt even goed en zal meer schrikken als het het krijgen kan.

Verschil van gezondheid bij plantaardig en vleesvoedsel. Bij proeven op mensen en dieren komt men tot een geheel ander resultaat. Zij hebben een geheel ander geestelijk bestaan. Mens is Omnivoor; alleseter.

Zijn deze knobbelkiezen ontstaan door het eten van vlees of zijn de mensen Omnivoren?

De mens is vlees-eter van oorsprong. Jagen was niet voor iedereen mogelijk en zo ging men over tot planten. Daarvóór namen wij mensen plantenvoedsel. Nu gaat de mens meer en meer naar planten over, omdat het hem onmogelijk zal zijn dieren aan te schaffen in voldoende mate. Hij wordt dus herbivoor meer en meer. Dat is geen achteruitgang, doch vooruitgang. Hoe hoger de mens georganiseerd is, hoe beter een geest daarin kan leven; hoe gezonder, hoe evenwichtiger.

6. Baha'ula. Neemt U mij daar speciaal voor. Ik heet geen Buziau. Komt U er nog eens op terug. Of misschien wil de inleider het eens doen.

7. Symbolische verklaring van de 5-puntige ster.

Een mens staat met 2 voeten op de grond. Hij heeft een groot gedeelte dat dierlijk is. Een gelijk gedeelte is redelijk of verstandelijk en hij heeft één punt waarmee hij naar boven streeft. Een ster is een bron van licht. Wij hopen dat wij ook eens een licht kunnen worden en om dat te bereiken is voor mij het ideaal; naastenliefde. Eerst leren elkaar te verdragen. Ster werd tevens gekozen als teken van verdraagzaamheid. Levensboom - Jokodoki. Wij zijn nog niet volmaakt. Als ik er de nadruk op zou leggen, zou U er toch achter komen. Er is maar één waarheid; De mens is nog niet volledig en de geest is ook nog niet volledig, omdat de

mens te beroerd is daarvoor moeite te doen. Verdraagzaamheid is het ezelsbruggetje om te stijgen.

8. Psychische rheuma-aandoening.

Elke storing in de geest kaatst terug op het lichaam. Wanneer de geest, dus de gevoelens, terugslaan op het lichaam, dan openbaart zich een lichamelijke storing. Maak de geest gezond en het lichaam wordt gezond. Maak de geest gezond en de kwalen verdwijnen als sneeuw voor de zon.

9. Kunnen wij het zonder vivisectie stellen?

Als er geen vivisectie was, hadden wij nooit zoveel geleerd. Maar mensen zijn zeer onvoorzichtig met hun kleinere broeders, de dieren. Het nodeloze moet uitgeschakeld worden. Maken jullie je niet zo druk over de verantwoorde dingen, maar verzet je tegen nodeloze experimenten, die onverantwoordelijk zijn.

Goeden avond vrienden! Wij gaan dan de avond besluiten en we doen dat met het schone woord:

Wij willen geen dichters noch bewerkers van kunstwerken zijn.

Geef een begrip.

Sprookje.

De ster.

Er staan vele sterren aan de hemel en de sterren hebben een zekere symbolische betekenis.

Er was dan eens een mens - lang geleden -. Hij leefde in een tijd, die meer romantisch was en meer abrupt, en deze mens droeg een ster en eens op een avond werd hij gekust door de ster van de zon en vanaf die tijd was er een lichtplek in zijn hart, die hem kracht gaf bij donkere momenten en hij zocht naar een waarheid, die niet mis te verstaan was, de waarheid. Waarom hij leefde. En zo is hij gegaan door velden en wouden, over vlakten, waar niets was; geen water en geen planten. De kracht had hem bijna begeven, maar in hem was de kracht van de s t e r. Hij vervolgde zijn weg met het hoofd omhoog geheven naar het Licht.

En zo kwam er een ogenblik dat onze vriend, moe van het zijn en moe van het gaan, neerzat in een woestijn. Hij kon niet meer verder gaan. Er was geen water als lavenis. Een klein zaadje was - gedragen door de wind - verzeild geraakt in het zand van de woestijn. Het had wortel geschoten en er was een bloempje uitgegroeid. Onze vriend keek er naar met vreugde en bewondering. Hij heeft een walletje er om heen gemaakt en het jonge plantje door zijn mantel beschermd tegen de schroeïende hitte, zodat het plantje verder kon bestaan, en toen kwam er een liefde in zijn hart voor dat plantje. De liefde voor dat kleine plantje! En hij overdacht! In veelheid ziet men de dingen vaak niet, maar als ze wegvallen, kan een vreugde komen opdagen voor een enkel ding, dat nog gebleven is. Ineens zag hij borrelend water in de woestijn en daar waar water vruchtbaarheid gaf, daar kwamen bloei en groei. Zo gaat het altijd als de mensen liefhebben en de sterrekracht sterker straalt door zijn hart. Een klein armzalig paradijs, een grote woestijn! En zo heeft hij daar geleefd, en zo schepte hij vreugde na vreugde. Hij bleef rusten in deze oase, en de leeuwen en jakhalzen kwamen naar hem toe. Het licht verspreidt liefde! Een kleine tuin werd een vruchtbaar land, een kabbelende beek werd een grote rivier. En toen is die mens ondergegaan in het land wat hij zo lief had in de 9 lagen van de aardlaag, die de aarde omgeven, verzonken en heeft zijn land gezien. En toen moest hij een symbool achterlaten, want alles straalde van zijn gelaat. En zo moest een symbool geslagen worden. Hij moest het symbool scheppen, het symbool voor de mens, die werkend aan zichzelf, de wereld bouwt! En in die dagen stierf een groot mens aan het kruis en het kruis was het symbool van liefde. Toen hij alles moest achterlaten, heeft hij het kruis neergeplant. Dit was het symbool van de liefde en hij moest gaan. En zie, toen hij dat kruis in liefde aanschouwde, groeide er rondomheen een rozenstruik, de liefde beschermend. Zo heeft hij zijn werk aanschouwt en getekend voor de laatste maal naar de schepping uit de woestijn, de 4-stromentuinen, waar de mens in kan spelen zonder zorgen. Hij keek naar de luchtspiegeling en heeft tot de mensen gesproken; zie de zon, hoe zij straalt! en met water, al wat leeft, naar zich toetrekt, Waarlijk, gij die mijn kinderen zijt en mijn erfgenamen, ik heb U ingewijd in het geheim van het leven; "Heb liefde!" "Jaagt niet over de wereld doch staat even stil. Bouwt Uw wereld op als een paradijs, maar eens zult ge het aanschouwen. Gebruik de kracht, die in U is

en in liefde gebruikt wordt. Dan zal de zon U kussen. De ster van de mens, die stijgt steeds hoger, God tegemoet. De zon sterft en met de zon zal ik sterven. Zij trekt en zij brandt en ik moet uit het land gaan." En toen de duisternis is ingevallen, is een ster opgerezen en de kinderen van het land horen nog vaak een stem die zegt; "Kinderen hebt lief en werkt en bouwt. Kinderen, de tuin is zo oud geworden. Wanneer zal de liefdebron open gaan en wanneer zal een nieuw paradijs gebouwd worden? Wanneer zult U liefde geven aan anderen? Wanneer zult U dienaar zijn van de ander? Wanneer zal Uw trots, Uw tuin verduisteren. Men zegt van dit vreemde land, dat er de woestijn van de waarheid ligt. Maar wie heeft de waarheid ooit gekend of gezien? Misschien bestaat ze niet op deze wereld, het land niet, en de mens niet. Maar één ding bestaat wel; de kracht voor die, welke dienen in liefde. De ster, die brandt in elk mensenhart! Die sterker en sterker moet stralen totdat de mens opstijgt en ziet naar het land, wat hij achter zich heeft gelaten.

Wat doet het er toe, hoe het symbool is van de tuin? ... en de naam van de tuin? Wanneer je naar succes en geluk en vrede jaagt, bedenk dan, dat er een vreemdeling was, die de ster naar de woestijn gebracht heeft en toen heeft hij gefonkeld zoals in deze tuin. Zo zal ook in de wereld van Uw bewustzijn, een tuin opbloeien. Elk mens, die voelt dat de ster brandt, weet dat hij eens het paradijs zal zien, het paradijs, waarin de mens wandelt. Gebruik dan het kruis met de bloeiende rozenstruik samen. Vergeet niet dat het kruis de grootste kracht heeft. Dan zult ge zien, dat er werkelijk zo'n man en zo'n vrouw leeft. En die zoekt naar de eeuwigheid, die mag stijgen, en dan zal misschien als de zon gaat dalen, ook voor hem die fonkelende ster gaan rijzen.

Kinderen weest trouw aan je ideaal!

Verdedig plichtsgetrouw de graal!

De graal der liefde, die zuiverheid kent; de offer graal!

Dan is het sprookje verleden tijd.

Dan leef je met God in de eeuwigheid!

Ik hoop dat ge een ogenblik met mij zijt meegereisd en dat ge zult vinden de ster. Het is het doel waarnaar wij streven.

Goede naar-huis-gang!

Moge God Uw nachtrust zegenen!

Verzekeer U iedere week van een exemplaar "VFRSLAG der bijeenkomsten O.D.V." Als jaargang ingebonden is het voor U een werk van buitengewone waarde engij werkt tevens mede aan de bestaansmogelijkheid van dit periodiek.

WERFT IEDER EEN ABONNE EN WIJ ZIJN TEVREE.

Als bladvulling laten wij hier een of meer reden, reeds vroeger, via ons medium vanuit de Geest ontvangen, volgen, daar wij menen dat ook deze Uw belangstelling zeker zullen hebbent Goedenavond vrienden, Februari 1949.

De aarde wentelt in een baan en wij mensen draaien mee. Wij laten ons voortslepen door de loop der gebeurtenissen. Wij verbazen ons over alles wat er rond om ons bestaat. Wij vergeten, dat wij zelf de kracht zijn, die eigenlijk al deze dingen zo'n beetje in beweging houden, dat wij zelf de aanstoot geven tot omwentelingen in de wereldgeschiedenis. Ik heb U al een tijd geleden gezegd, dat er nog veel bloed zal vloeien en ik geloof, dat de bewijzen daarvoor ondertussen geleverd zijn. Ik heb U attent gemaakt op de machtsverhouding in de politiek of liever gezegd in de begeerte van mensen-massa's en nu vandaag zou ik U willen wijzen op het evenwicht, de weg, die zou leiden tot harmonie inplaats van tot wan-accord. In 's mensen leven komen altijd ogenblikken, dat men zelf niet meer weet welke richting men in moet slaan en dan laat men zich voortslepen door zijn begeerten. Dan jaagt U de zweep van de haat voort naar de afgrond. Dan jaagt U de begeerte de doodlopende weg van het bezit in. Kort en goed, de laagste instincten regeren veelal de mens. Maar staat er niet geschreven, dat wij allen broeders zijn? Onze verhouding onder elkaar is niet zo heel broederlijk over het

algemeen. Zeker, broeders vechten ook wel eens onder elkaar, maar uiteindelijk houden ze van elkaar. Ze horen bij elkaar en tegenover al het andere maken zij één front, want zij horen tezamen. Dat is broederschap. Als alle mensen broeders waren, dan zouden onze problemen op deze wereld niet meer bestaan. Dan zouden al deze geschillen, al deze moordpartijen, al deze slinkse pogingen om een ander te benadelen niet nodig zijn. Wij zouden tezamen op één front staan. En daarom is het eigenlijk noodzakelijk, dat wij broederschap kweken. Een heel aardige slagzin, die indertijd gelanceerd is; "Verbeter de wereld, begin met je zelf." Ja, maar hoe te beginnen. Zelfs deze beweging, die deze slagzin lanceert, maakt ook haar fouten. Maar zij wil in ieder geval het goede. Wat moet het doel zijn? Broederschap, vriendschap, begrip. En dan kom ik weer op het oude liedje terug, wat duizende malen gezegd is en toch nog steeds niet voldoende gezegd; Verdraagt elkaar. Laat de fouten van anderen U niet hinderen in Uw weg, maar laat ze U ook niet drijven tot een belediging, een bestrijding of verwerping van die andere. Verdraag ze. Laat het niet langs Uw koude kleren aflopen. Denk niet, dat verdraagzaamheid iets negatiefs is, maar verdraag het, dat wil zeggen, begin niet met het te bestrijden, maar begin met U af te vragen, wat steekt er achter. Probeer te begrepen en wanneer U begrijpt dan zal al heel gauw een band groeien, ook al bent ge het er niet mee eens. Verdraagzaamheid wil niet zeggen, laat de golven van alle begeerten van anderen over U spoelen, laat U drijven op elke stroom die de massa wenst in te slaan. Verdraagzaamheid wil zeggen; probeer de mensen te begrijpen en op een liefdevolle manier te brengen tot een eenheid met Uaelve, Misschien formuleert ge beiden Uw doel anders, maar uiteindelijk verlangt elk mens hetzelfde, het geluk.

En het opperste geluk, dat ligt welbesloten in het op kunnen gaan in God. Onbewust is dat in ieder ingegeven. Dat onbewuste, die Geest, die leeft in uw lichaam, deze goddelijke vonk, die U maakt wat gij zijt, deze goddelijke vonk draagt met zich mee het verlangen naar God, Dit heeft de communist, de socialist en de sociaal-democraat, dat heeft een ieder, politiek of niet. Dat heeft de Jood en de Arabier, dat kent de Noordeling en Zuiderling, de primitieve Neger en de onbeschaafde Westerling. Allen kennen hetzelfde verlangen, de Godheid te bereiken, de een bewust de ander onbewust. Maar allen streven naar één doel. En als wij nu allen streven naar één doel, wat is dan eenvoudiger dan elkaar te helpen. Met onderlinge hulp bestijgen sportlui de steilste bergwanden, die zij alleen nooit zouden kunnen overwinnen. Met elkaars hulp, elkander helpende en dragende kunnen de mensen een geestelijke hoogte bereiken, die zij nooit bereiken zullen, indien zij als eenling hun weg willen gaan. Maar als men gezamenlijk gaat, dan moet men ook elkaar kunnen begrijpen en respecteren en vóór alles elkaars eigenaardigheden kunnen verdragen! bereid zijn om de ander te aanvaarden, zoals hij is en niet zoals men hem zelve zou willen hebben. In dit aanvaarden en in dit verdragen ligt de grondslag tot samenwerking. En een samenwerking van alle mensen der wereld zou het duizendjarig Rijk doen aanvangen. Daarom geen vijandschap, geen haat, geen wanbegrip, maar een eerlijke poging om elkaar te begrijpen, te achten en te waarderen. De bedelaar zo goed als de staatsman en voortgaande op Uw eigen weg anderen steunen, die U volgen en steun zoekend bij hen, die reeds boven U staan. In dit aanvaarden, daarin, in dit alles ligt de gemakkelijkste en snelste weg naar God.

Ik dank U.

Goedenavond, Februari 1949.

Er waren stemmen door de stilte. Als men alles achter zich laat, wat deze aarde aan beslommeringen meebrengt, als men zijn gedachten uitschakelt en zich openstelt voor het eeuwige, dan komen uit het-niet stemmen, die tot U spreken. Dit is de stem, men zou kunnen zeggen, de stem Gods. Dan wordt U raad gegeven, dan gaan zorgen te niet, dan bloeit vreugde in U open. Dit is het ware gebed. Bidden is voor velen helaas te veel bedelen. God smeken om dit en om dat. God bestormen met wensen en woorden, met dankzeggingen en verlangens en men geeft God geen tijd om ook tot U te spreken. Indien ge bidt, dan is dat niet de bedoeling dat ge U wendt tot Uw God, Uw God, die U kent van binnen en van buiten, waarvan ge een deel zijt, een product, dat Hij zelve gemaakt heeft, zij het dan langs de weg van onveranderlijke wetten. Deze God kent U, Uw behoeften, Uw begeerten. Wat nut het dan, om deze feiten te herhalen? Het is een vergissing te denken, dat men met woorden God kan dwingen tot iets of kan brengen tot iets. God geeft wat Hij nuttig oordeelt en God onthoudt wat slecht is, slecht voor U. Maar indien ge tot Uw God gaat en Hem tot, U laat spreken in de geheiligde stilte van een uur van eenzaamheid, waarin ge al het aardse van U afzet, alle beslommeringen achter U laat, dan eerst zijt ge werkelijk in contact met de Godheid, dan zijt

ge in contact met de natuur, dan zijt ge in contact met al datgene wat in het begrip God omsloten ligt. En dan zal deze Godheid tot U spreken. O, wees niet ongeduldig. Niet indien ge U net en verlangt Gods stem te horen, dat het als een gramfoonplaat plotseling begint een redevoering af te steken. Neen, niet zo. Maar dan zullen uit de verte op U toekomen stromen melodieën en zangen, die zich verenigen tot één woord, een woord, dat veel van Uw problemen oplost. Het kan een raad zijn, uitgedrukt in de meest zakelijke termen en het kan een steun zijn en een woord van verheffing, dat Uw ziel doet opgaan tot het Licht. Geef God de gelegenheid tot U te spreken. Hoe jammerlijk, dat dat U gezegd moet worden. Hoe jammerlijk, dat de schepselen Gods zich van God afsluiten door een keten van verlangens en begeerten, waardoor het zuivere, het ware niet meer door kan dringen. Hoe jammerlijk, dat God moet worden tot een carnavalsfiguur, omkleed met rieten en gewaden, met zangen en gebaren, totdat het wordt een schijnvoorstelling. God is overal, omdat God in U is. God wenst tot U te spreken, maar God heeft U ook de kracht gegeven, om zelf te scheppen en de meesten scheppen zich uit hun begeerten en beslommeringen een wal die hen afsluit van al het hoge geestelijke, die U afsluit van de hogere stroming, die verheft, (slotstukje volgt volgende week).